

Pracownia Śląska

213322

I

402 -2094-
Książeczka Jubileuszowa

czyli

Nauka i Modlitwy

na

Jubileusz Roku Pańskiego 1865.

Za pozwoleniem Zwierzchności duchownej
z Niemieckiego

przełożona

przez

Ks. Ant. Stabika.

Wszelkie prawo zastrzeżone.

Wrocław,

Nakładem Księgarni G. P. Aderholza
(G. Porsch).

379/66

SL 136

213322

I

Imprimatur.

Wratislaviae, 13. Septemb. 1865.

Officium Vicariatns Generalis Episcopalis.

Neukirch.

Janke.

214.

Bnyh, Koll

14.7.66 25.11

Nauka o Odpuszcie Jubileuszowym.

1. O Odpuszcie w ogólności.

Ponieważ jeszcze wiele znajduje się takich, co niemają dokładnego wyobrażenia o Odpustach, dla tego podaje się tu najprzód krótka nauka prosta o Odpuszcie.

Kiedy św. Sóbór Trydentski (sess. 14. can. 12.) uczy: że z winą nie odpuszcza się zarazem i cała kara, dzieli więc skutki grzechu najprzód na winę a potem na kary. Skutkiem każdego grzechu jest nasamprzód wina, która pochodzi z obrazy majestatu Boskiego. Każda wina ściąga za sobą kary, wina zaś obrazy Boga ściąga dwojakie kary t. j. wieczne i doczesne. Wina tedy wraz z wieczną karą w piekle odpuszcza się przez godne przyjmowanie Sakramentu S. Pokuty, albo jeśli to być nie może, przez doskonały żal z pragnieniem spowiedzi świętej. Doczesne zaś kary, które się raz skończą, nie bywają przez rozgrzeszenie kapłańskie wraz z odpuszczeniem winy i kary piekielnej zgładzone, ale muszą być po spowiedzi na inny sposób zmazane; bądź to w życiu przez cierpliwe ponoszenie ucisków i dolegliwości, przez dobrowolne zrzeczenie samego siebie i sumienne wypełnienie od spowiednika zadanej pokuty, bądź po śmierci przez męki czyscowe.

Już ztąd, że spowiednik spowiadającemu się nadaje pokutę, poznać można, iż przez Sakrament Pokuty wraz z winą odpuszcza się i kara piekielna, ale nie odpuszczają się doczesne kary. Dla tego kościół w pierwszych wiekach dopiero po odpokutowaniu długich w kanonach swoich wyznaczonych kar przyjmował skruszonych grzeszników do grona chrześcian.

Podczas gdy tedy wina i wieczna kara gładzi się przez Sakrament Pokuty, wymaga surowa sprawiedliwość Boska zgładzenia kar doczesnych innym sposobem. Lecz jako Bóg w postępowaniu swoim

z ludźmi oraz jest sprawiedliwy i miłosierny, tak nam i tu miłosierdzie Boskie nastrocza środek, przez który owe doczesne, w życiu lub wczyscu mające być zgładzone kary, łatwiej i rychlej odpuszcza albo przynajmniej zmniejsza, a tym środkiem jest Odpust.

Odpust tedy jest całkowite albo częściowe przepuszczenie czyli pod pewnym warunkiem darowanie kar doczesnych, które po odpuszczeniu winy i kary wiecznej w piekle, do zgładzenia pozostają jeszcze grzesznikowi.

Gdy Pan Jezus mówił do Apostołów: „Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi,“ — „Jako mnie Ojciec posłał, tak i ja was posyłam;“ — gdy Piotrowi Ś. oddał klucze królestwa niebieskiego z pełnomocą wiązania i rozwiązywania, dał zarazem kościołowi w ogólności a Stolicy rzymskiej w szczególności moc odpuszczania grzechów i moc udzielania Odpustów. Tę od samego Jezusa Chrystusa otrzymaną moc zachowywał i wykonywał kościół po wszystkie czasy. Albo całkiem albo częścią odpuszczał w kanonach wyznaczone kary takim grzesznikom, którzy okazywali żal i skruchę, w duchu pokuty nawracali innych do wiary Chrystusowej, albo znajdowali się w niebezpieczeństwie śmierci.

Jako tedy kościół w macierzyńskiej miłości ku skruszonym grzesznikom z jednej strony na pokutujących dłuższe kładzie kary surowe, aby ich do zgładzenia kar doczesnych tu na ziemi naprowadzić i od kar czyscowych całkiem albo częścią uwolnić; tak z drugiej strony też samą miłością powodowany używa mocy rozwiązywania, którą mu Pan Jezus powierzył. Krótko mówiąc: kościół w niektórych nadzwyczajnych przypadkach darował pokutującym część albo wszystkie przez siebie nałożone kary w tém pewnem przekonaniu, że w tej samej mierze odpuszczone mu będą i od Boga zawieszone kary.

Odpusty biorą się ze skarbu łask, złożonego w kościele z zasług Jezusa Chrystusa i Świętych Pańskich. Gdyż bowiem Pan Jezus przez mękę swoją Ojcu niebieskiemu za grzechy ludzką nieskończone obficie zadosyć uczynił, a także i Święci więcej czynili, niż byli powinni i więcej cierpieli, niż było potrzeбно dla zadosyć uczynienia za ich ułomności i niedoskonałości: więc z tych pozostałych zasług uzbierał się obfity i niewyczerpany skarb łaski, który złożony jest w kościele i który dla społeczeństwa, jakie zachodzi między walczącym, cierpiącym i tryumfującym kościołem, wszystkim wiernym otwarty stoi. Wszak to i Święci równie jako i my, są członkami ciała Chrystusowego, a przez wszystkie członki ciała krew się przelewa. Przeto owoce Odpustu i duszom w czyscu mogą być przywłaszczone, jużci nie przez wyrok kościoła, bo dusze cierpiące już nie stoją pod jego jurysdykcyją, ale przez przyczynę za nimi do Boga.

Niektórzy naśmiewają się z tego zasług skarbu, a to są tacy, co nieznają prawa natury, podług którego ludzie między sobą tak z winy jako i z zasługi wspólny udział mają. Jako bowiem wina rodziców rozciąga się i na potomstwo a jako znów wnuki korzystają z zasług swych pradziadów; tak my korzystamy z obfitości zasług Syna Bożego, z przelania krwi Męczenników i z sławnych czynów Świętych Pańskich.

Inni zarzucają, że Pan Jezus za męki swoje w ludzkim ciele na ziemi cierpiąc otrzymał stosowną nagrodę w niebie a zatem z zasług Jego nic dla nas niepozostanie. Na to można im odpowiedzieć, że podług tego wniosku nie byłoby ani zbawienia w ogólności ani Sakramentów świętych w szczególności, a że właśnie to przyczynienie się zasług Chrystusowych do naszego zbawienia, w ścisłym związku stoi z Jego nadgroda w chwale wiekuistej. A gdy podobnie wznoszą, że Święci także za walki i męki odebrali już nadgrode w niebie, tak że nam i z tych

już zapłaconych zasług nie niezostanie; to im nie wiadomo, że Święci właśnie w tém część swęj nadgrody widzą, że się zasługami swemi przyczynić mogą do poświęcenia serc wiernych i przywrócenia im łaski Bożej.

Nakoniec odwołują się do tego, że Pan Jezus przez śmierć swoję tak obficie zadosć uczynił sprawiedliwości Boskiej, że każde inne zadosćuczynienie z strony grzesznika stałoby się krzywdą zasługi ofiary krzyżowej. Na to można tak odpowiedzieć: Pan Jezus istotnie obficie przynosił Bogu zadosć uczynienie przez mękę i śmierć swoję, lecz nie w tym celu, aby nas od wszelkiego zadosćuczynienia uwolnił, ale chciał raczej, abyśmy naszą pokutę z Jego zasługami połączyli. Tak rozumieć mamy owe ważne słowa Apostoła: „Ja wypełniam to, czego niedostawa utrapionym Chrystusowym, w ciele mojem za ciało jego, które jest kościół.“ Kol. 1, 24. — Naszemu zadosćuczynieniu same tylko zasługi Chrystusowe cenę i godność dając; przeto mylą się ci, którzy utrzymują, że nauka o Odpuszcie skrzywdza zasługi ofiary krzyżowej.

Pożyteczność Odpustu wynika po części z objaśnienia tego wyrazu, po części z niektórych koniecznie potrzebnych warunków, których wypełnienie jedynie zbawienne nam być może. Wielkięj tedy wagi jest poznanie i wypełnienie tychże warunków.

Jako kościół zawsze utrzymywał, iż Odpust jest całkowitem albo częściowem zgładzeniem kar doczesnych, na które za grzechy nasze zasługujemy, ale nigdy nie uczył: iż jest odpuszczeniem grzechów; tak też po wszystkie wieki rozumiał: że owoców Odpustu pod następującemi tylko dwoma warunkami zyskać można t. j. 1) że wierni powinni się znajdować w stanie łaski. 2) że powinni od zwierchności duchownej przepisane dobre uczynki pełnić.

1) Grzesznik chcący dostąpić Odpustu powinien

przedewszystkiém przez godną spowiedź tak oczyścić się z grzechów, żeby z Apostołem mógł wyznać: „Stare rzeczy pominęły, oto się wszystkie nowe stały.“ 2 Kor. 5, 17. — Spowiedź zaś wtenczas jest godna, gdy pochodzi z doskonałego żalu za grzechy t. j. tego nadprzyrodzonego głębokiego żalu, który się z umiłowaniem Boga zaczyna, wszystkimi grzechami jako obrazą Boga się brzydzi i do przedsięwzięcia poniechania wszystkich grzechów pobudza. Jeśli tedy z taką boleścią żałujesz za twoje grzechy, że z bojaźni i miłości Boga chcesz się strzedz wszelkiej okazji do grzechu, złe chuci pokonywać, przez grzechy wyrządzoną szkodę naprawić; a jeśli potem szczerze i doskonale wyśpowiadasz się tych pożałowanych grzechów: wtenczas staniesz się przez rozgrzeszenie kapłańskie istotnie innym człowiekiem i będziesz w stanie łaski. Więc pierwszą potrzebą grzesznika chcącego zyskać owoców Odpustu jest oczyszczenie się z grzechów przez spowiedz sakramentalną. Ztąd poznać można, jak grubo błędza ci, co mówią, iż kościół przez Odpusty pobłaża grzeszeniu.

Skoro grzesznik przez godną spowiedz dostąpił łaski usprawiedliwienia, powinien dla potwierdzenia i uzupełnienia swego nawrócenia podług przepisów kościoła połączyć się przez kunię świętą z Zbawicielem, który i w słabych jest mocny i od którego wszelkie utwierdzenie i wszelkie błogosławieństwo pochodzi. Taki tylko przez spowiedz usprawiedliwiony a przez kunię świętą z Zbawicielem swoim połączony grzesznik przynosić może owoce na żywot wieczny.

2) Grzesznik znajdujący się w stanie łaski i pragnący dostąpić całkowitego albo częściowego odpuszczenia kar doczesnych, powinien od kościoła przepisane dobre uczynki w naznaczony sposób, w naznaczonym czasie i w duchu pokuty pełnić. Wszystkie dobre uczynki, do których kościół dostąpienie Odpustów przywiewuje, ograniczają się na

modlitwie, postach i jałmużny, bo te są najpotężniejszym orężem przeciwko najgłówniejszym zbawienia naszego nieprzyjacielom, któremi są: pycha żywota, pożądlivość ciała i pożądlivość oczu.

Modlitwa jest oskarżeniem się z swęj ułomności i nieprawości przed wszechmocnością i sprawiedliwością Boską, przeto zaleca ci ją kościół jako najpożyteczniejszy środek przeciwko pysze i wyniosłości. A ponieważ sam tylko Bóg najlepszych dóbr udzielić może, dla tego kazuje ci kościół w celu dostąpienia Odpustu modlić się do niego o te dobra t. j. o rozszerzenie prawdy, o wykorzenienie kłamstwa, o pokój i zgodę. — Na pohamowanie złych chuci i pożądlivości cielesnych służą dobro wolne posty, przez które uzyskać możesz owoców Odpustu, gdy je zachowasz w dni nieprzymuszające cię do tego. — Nakoniec przeciwko pożądlivości oczu przepisuje ci kościół w celu dostąpienia Odpustu jałmużnę, abyś w ten sposób dopełnił obowiązku miłości bliźniego i przysłużył się Bogu.

Jeśli w ten sposób dopełnisz tych dwóch głównych warunków t. j. jeśli godnie wyśpowiadasz się grzechów swoich i będziesz pełnił te trzy dobre uczynki; wtenczas staniesz się wolnym od grzechu i kar piekielnych przez rozgrzeszenie kapłańskie a wolnym od kar doczesnych przez Odpust; słowem: staniesz się takim, jakim masz być według woli kościoła: „odnowiony w duchu umysłu.“ Ef. 4, 23.

2. O Jubileuszowym Odpuście wszczęgólności.

Odpust Jubileuszowy jest to zupełny Odpust powszechny, zapowiedziany przez Papieża wszystkim wiernym na każde lat 25. Przeciąg czasu, w którym zyskać można Odpustu, nazywa się Miłościwe lato czyli Jubileusz. Wyraz pochodzi z hebréjskiego Jobel t. j. głos trąby i ma poniekąd podobieństwo do owego żydowskiego

Jubileuszu, który dnia dziesiątego miesiąca siódmego ludowi trąbą był ogłoszony. Jako bowiem w starym zakonie poświęcono Bogu dzień siódmy na dzień spoczynku, a jako następnie rok siódmy przeznaczono na sabat czyli rok spoczynku, w który ani siał ani zbierać niegodziło się a co samo urosło, należało ubogim; tak rozporządzono święcić po siedm kroć siedmiu latach następujący rok pięćdziesiąty, jako czytamy 3. Mojż. 25, 10.: „Poświęcisz rok pięćdziesiąty i ogłosisz odpuszczenie wszystkim obywatelom ziemi twojej, albowiem ten jest jubileusz; wróci się człowiek do majątności swojej i każdy się wróci do własności swojej i domu dawnego.“

J w kościele Chrystusowym obchodzi się uroczystie upływ dłuższego przeciągu czasu. Napoczątku przeznaczono na taki obchód każde lat 100. a pierwsza takiego obchodu wzmianka sięga roku 1300. Gdy bowiem ku schyłku każdego stulecia wielka liczba pielgrzymów zgromadzała się do Rzymu do grobów ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła, tedy Papież Bonifacy VIII. (na zeznanie 107. letniego starca, ze przed 100. laty także wielka liczba pielgrzymów była w Rzymie) ogłosił zupełny Odpust dla wszystkich wiernych, którzy kościół Ś. Jana na Lateranie pobożnie i w duchu pokuty odwiedzać będą. Było wtenczas na 200,000. pielgrzymów w Rzymie. Lecz ponieważ mało kto dożyć zdoła lat 100., przeto Klemens VI. zapowiedział w roku 1343. Jubileusz na każde lat 50. Papież zaś Urban IV. w roku 1389. na każde lat 33. na pamiątkę wieku Chrystusowego na ziemi, a Papież Paweł II. w roku 1470. na każde lat 25. Ten ostatni Jubileusz roku 1500. po raz pierwszy rozpowszechniony został na całe chrześcijaństwo w świecie.

Podobieństwo żydowskiego Jubileuszu do chrześcijańskiego i zacna celność jego nad żydowskim objaśniona jest wiernym dyciezanom Wrocławskiem w liście pasterskim Najprzewielebniejszego Księcia-

Biskupa naszego Henryka roku 1858. w następujących słowach: „W takim roku Jubileuszowym spoczywały pola, niewolnicy otrzymywali wolność, długi bywały wymazane, sprzedane dobra rodzinom zwracane a wszelka posiadłość wracała do pierwsiastkowego stanu. Cóż uważamy w tém innego, jak tylko cień i wyobrażenie dóbr przyszłych? — Spoczywające pola przypominają nam spoczynek, na który i my z trosków i kłopotów świata udać się mamy. Niewolnikami uwolnionem i my samijesteśmy, którzyśmy z jarzma grzechu do wolności synów Bożych podzwignieni. Wymazane długi wyobrażają nasze przewinienia, przez które staliśmy się dłużnikami Boga a które przez krew Jezusową zmazane zostały. Sprzedane dobra oznaczają niewinność i świętobliwość naszą, któreśmy przez grzechy utracili a przez miłosierdzie Boskie na powrót otrzymali.“ — Cieniem tedy i wyobrażeniem dóbr przyszłych (Żyd. 10, 1.) był stary zakon; tak też i Jubileusz starego zakonu był wyobrażeniem w nowym zakonie co lat 25. wracającego „czasu upodobanego, w który wysłuchuje nas Pan, dnia zbawienia, w który nas ratuje.“ Jez. 49, 8.

Warunki, do których się skutki Odpustu Jubileuszowego przywiązują, nie różnią się w ogólności od zwyczajnego Odpustu, dobre tylko uczynki mające się pełnić w stanie łaski, bywają przy ogłoszeniu Odpustu Jubileuszowego ściśle przepisane.

Odpust Jubileuszowy jest najprzód Odpust zupełny t. j. gładzi u grzesznika skruszonego wszystkie doczesne kary, byleby tenże szczerze wypełnił wyznaczone warunki. Potém jest Odpust Jubileuszowy powszechny t. j. zapowiedziany wszystkim chrześcianinom na całym ziemiokręgu. Jego łaska ma się rozlać na cały świat katolicki, wszyscy wierni mają być wzruszeni i do powstania z grzechów przebudzeni.

Wyznacza się także nań dłuższy przeciąg czasu,

po większej części miesiąc cały, aby wierni mieli sposobność do wypełnienia przepisanych warunków i uzyskania łask Jubileuszowych. Spowiednicy otrzymują na ten czas łaskawy większą moc w odpuszczaniu grzechów, mogą bowiem i z takich grzechów rozgrzeszać, które inną razą Papieżowi albo Biskupowi są zatrzymane; mogą niektóre śluby zamieniać i przepisane dobre uczynki przeinaczać. Nakoniec jest Odpust Jubileuszowy uroczyściejszy od każdego innego Odpustu zupełnego; albowiem jego zapowiedzenie, jego obchód, jego zakończenie tak jest uporządkowane, że wszystko serca wiernych porusza, aby się około ołtarzów zgromadzali i wspólną modlitwę do nieba zasyłali.

3. O Jubileuszu roku 1865.

Oprócz zwyczajnych, co lat 25. wracających się Odpustów Jubileuszowych znajdujemy także w historii kościelnej nadzwyczajne Jubileusze. Ile razy bowiem Ojciec święty, nie tak upływem lat 25. jak innemi okolicznościami i ważnemi zdarzeniami powodowany, Odpust zupełny całemu chrześcijaństwu uroczyście ogłasza. nazywamy taki Odpust Odpustem w formie Jubileuszu. Taki Odpust właśnie te same ma ustawy, jak każdy inny Jubileusz.

Pierwszy Odpust w formie Jubileuszu wypisał Papież Sykstus V., gdy w roku 1586. wsiadł na stolicę Piotra S. — Równie taki Jubileusz ogłosił Pius IX. z powodu intronizacyi swojej dn. 20. Listopada 1846. r. (Odpust z dn. 21. Listop. 1851. po uciszeniu się rewolucyi, która całą Europę opanowała, był to Jubileusz zwyczajny). Drugi Odpust w formie Jubileuszu zapowiedział tenże sam Papież dn. 1. Sierpnia 1854. r. gdy chrześciance smutnemi uciskami, krwawemi wojnami, wewnętrznemi rozterkami i zaraźliwemi chorobami nawiedzeni byli. Trzeci dn. 25. Września 1857. r., gdy wszędzie

poczęła się wiara katolicka na nowo wzbudzać a opamiętane narody skupiały się znów około Stolicy apostolskiej i przynosiły jej hołdy uszanowania.

Taki Odpust w formie Jubileuszu jest też nadchodzący Odpust na rok 1865.

Ojciec święty udziela tego Jubileuszu na rok 1865. w ten sam sposób, jak to był uczynił na początku swego urzędowania chwalebnego w liście apostolskim z dnia 20. Listop. 1846. i tego żąda wyrażnie, aby wszystko było tak wypełnione, jak w tamtej odezwie jest przepisane z wyjątkiem tego, co tam jest wyjęte. Słuszna więc przypomnieć wiernym te powszechne warunki i przepisy z wspomnianej odezwie.

I. Wszyscy wierni, którzy chcą dostąpić Odpustu Jubileuszowego, od Ojca św. Piusa IX. udzielonego, powinni w przeciągu wyznaczonego przez Biskupa miesiąca następujące warunki wypełnić:

- 1) z prawdziwie skruszoném sercem grzechów się spowiadać i najświętszy Sakrament godnie przyjmować;
- 2) trzy przez Biskupa naznaczone kościoły albo przynajmniej jeden z nich dwakroć odwiedzić i tam przez niejaki czas o rozszerzenie katolickiego kościoła, o wytępienie herezj i o pokój i zgodę między Pany chrześciańskimi pobożnie się modlić;
- 3) w jeden tydzień w Środę, Piątek i Sobotę pościć t. j. od mięsa się wstrzymać i raz tylko na południe pojeść do syta;
- 4) Ubogim jałmużnę dawać według pobożnej intencji każdego z osobna.

II. Dla tych, którzy wszystkich tych pomienionych dobrych uczynków dopełnić nie mogą, takie są lżejsze przepisy:

- 1) Podróżujący na lądzie albo na morzu mogą dostąpić Odpustu, byleby wróciwszy do domu wypełnili wyznaczone uczynki i dwakroć zwiedzili kościół swój parafialny;

- 2) Osoby zakonne, które wciąż żyją pod zamknięciem tak iż mieszkania swego opuścić nie mogą, za rozporządzeniem swego spowiednika za te uczynki, których wypełnić nie są w stanie, inne pobożne uczynki pełnić;
- 3) Chorzy, więźniowie, zgola wszyscy, którzy przez jakąkolwiek przeszkodę przepisanych uczynków dopełnić nie zdołają, mogą inne dobre uczynki pełnić, które im zada spowiednik;
- 4) Dzieci, które jeszcze nie były przypuszczone do komunii św., mogą z rodzicami odwiedzać kościół.

III. Oprócz tego użycza Ojciec Ś. wszystkim, którzy Jubileuszowego Odpustu dostąpić pragną, następujących względów:

- 1) Wszyscy wierni, nawet i tacy, którzy równie jako osoby zakonne swoich stałych spowiedników mają, mogą według swego upodobania innego pełnomocnego kapłana sobie na spowiednika obrać.
- 2) Spowiednicy mogą skruszonych grzeszników z wszystkich grzechów rozgrzeszać i z takich nawet, które inną razą zatrzymane są Papieżowi albo Biskupowi.
- 3) Spowiednicy mogą także śluby winne pobożne i zbawienne uczynki zamieniać, wyjąwszy ślub wiecznej czystości, wstąpienia do zakonu; potem takie śluby, które obowiązki takie na nas kładą, jakie już i inni z nami przyjęli a przez których zamianę mogłaby się stać szkoda innemu; nakoniec takie, które grzesznik uczynił, aby się niektórych grzechów warował, chyba żeby przez zamianę ten sam zamiar dobry mógł być dopełniony.

Modlitwy przy odwiedzaniu trzech kościołów.

Odwiedzenie pierwszego kościoła.

(Uklękniij przed wielkiem ołtarzem i módl się do Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie utajonego.)

Panie Jezu Chryste, któryś z nieskończonej dobroci i miłości dla nas wednie i w nocy obecny jest w Najświętszym Sakramencie ołtarza i przyjmujesz wszystkich łagodnie, którzy Cię odwiedzają: wierzę mocno, że tu jesteś istotnie przytomny. Kłaniam się Tobie pokornie i wychwalam łaskę i miłosierdzie Twoje. Dziękuję Ci za wyświadczone mi dobrodziejstwa zwłaszcza za to, żeś mi się sam darował w tym Sakramencie, ześ mi Matkę Twoją świętą dał za Orędowniczkę i żeś mnie do odwiedzenia Ciebie w tym kościele zawołał. Kocham Cię z całego serca i pragnę tę miłość moję okazać przez szczere wypełnienie woli Twój świętej. Załuję za moje nieposłuszeństwo i moję niewierność. Już teraz nie będę czynił tego, do czego mnie moje żądze i skłonności zachęcają, ale w myśli, mowie i uczynku pragnę to tylko pełnić, co się Tobie podoba. Udziel mi do tego łaski Twojej świętej: proszą Cię o to pokornie, Panie i Zbawicielu mój Jezu Chryste. Amen.

Przed tak wielkim Sakramentem

Upadajmy na twarzy,

Niech ustąpią z testamentem

Nowym sprawom już starzy.

Wiara będzie suplementem,

Co się zmysłom nie zdarzy.

Ojciec z Synem niech to sprawi,

By mu dzięki zabrzmiała.

Niech Duch święty błogosławi,

By się jego moc stała.

Niech nas nasza wiara stawia,

Gdzie jest wieczna cześć, chwała.

W. Chlebem niebieskim obdarzyłeś ich.

R. Wszelką roskosz w sobie zamykającym.

Módlmy się.

Boże, któryś nam w Sakramencie cudownym męki Twojej pamiątkę zostawił; racz nam dać prosimy, abyśmy tak Ciała i Krwi Twojej święte tajemnice nabożnie czcili, żebyśmy odkupienia Twego pożytku sami w sobie doznawali. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego Bóg na wieki wieków. Amen.

Litania do Wszystkich Świętych.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba Boże. Zmiłuj się nad nami.

Syn Odkupiciela świata Boże. Zmiłuj się nad nami.

Duchu święty Boże. Zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco jedyny Boże. Zmiłuj się nad nami.

Ś. Maryjo.

Ś. Boża Rodzicielko.

Ś. Panno nad Pannami.

Ś. Michale.

Ś. Gabryelu.

Ś. Rafale.

Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie. Módlcie się za nami.

Wszystkie święte błogosławionych duchów zastępy. Módlcie się za nami.

Ś. Janie Chrzcicielu. Módl się za nami.

Ś. Jozefie. Módl się za nami.

Wszyscy święci Patryarchowie i Prorocy. Módlcie się za nami.

Ś. Piotrze.

Ś. Pawle.

Ś. Andrzeju.

Ś. Jakóbie.

Ś. Janie.

Ś. Tomasz.

Ś. Jakóbie.

Ś. Filipie.

Ś. Bartłomieju.

Ś. Mateuszu.

Ś. Szymonie.

Ś. Tadeuszu.

Ś. Macieju.

Ś. Barnabo.

Ś. Łukasz.

Ś. Marku.

Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelistowie. Módlcie się za nami.

Wszyscy święci Uczniowie Pańscy. Módlcie się za nami.

Wszyscy święci niewinni Młodziankowie. Módlcie się za nami.

Ś. Szczepanie. Módl się za nami.

Ś. Wawrzyńcze. Módl się za nami.

Ś. Wincenty. Módl się za nami.

ŚŚ. Fabianie i Sebastyanie. Módlcie się za nami.

Módl się za
nami.

Módl się za nami.

Módl się za nami.

ŚŚ. Janie i Pawle. Módlcie się za nami.

ŚŚ. Kozmo i Damianie. Módlcie się za nami.

ŚŚ. Gerwazy i Protazy. Módlcie się za nami.

Wszyscy święci Męczennicy. Módlcie się za nami.

Ś. Sylwestrze.

Ś. Grzegorzu.

Ś. Ambrozy.

Ś. Augustynie.

Ś. Hieronimie.

Ś. Marcinie.

Ś. Mikołaju.

Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy. Módlcie się za nami.

Wszyscy święci Doktorowie. Módlcie się za nami.

Ś. Antoni.

Ś. Benedykie.

Ś. Bernardzie.

Ś. Dominiku.

Ś. Franciszku.

Wszyscy święci Kapłani i Lewitowie. Módlcie się za nami.

Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy. Módlcie się za nami.

Ś. Maryjo Magdaleno.

Ś. Agato.

Ś. Łucyjo.

Ś. Agnieszko.

Ś. Cecylijo.

Ś. Katarzyno.

Ś. Anastazyjo.

Wszystkie święte Panny i Wdowy. Módlcie się za nami.

Wszyscy Święci i Święte Boże. Przeczyńcie się za nami.

Bądź nam miłościw. Opuść nam Panie.

Bądź nam miłościw. Wysłuchaj nas Panie.

Od wszego złego.

Od grzechu każdego.

Od gniewu Twego

Od nagłej i niespodzianej śmierci.

Od siideł szatańskich.

Od gniewu, nienawiści i wszelkiej złej woli.

Od ducha nieczystości.

Od piorunów i burzy.

Od śmierci wiecznej.

Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twego.

Przez Przyjście Twoje.

Przez Narodzenie Twoje.

Przez Chrzest i święty Post Twój.

Przez Krzyż i Mękę Twoję.

Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.

Przez święte Zmartwychwstanie Twoje.

Módl się za
nami.

Módl się za
nami.

Módl się za
nami.

Wzbaw nas Panie.

Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje. }
 Przez Zesłanie Ducha św. Pocieszyciela. } Wybaw nas Panie.
 W dzień Sądu Twego. }

My grzeszni — Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nam grzechy odpuścić raczył.

Abyś karanie od nas oddalić raczył.

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył.

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył.

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył.

Abyś Kościół Twój święty rządzić i zachować raczył.

Abyś Namiestnika Twego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył.

Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.

Abyś królom i rządcom chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.

Abyś wszystkiemu ludowi chrześcijańskiemu pokój i jedność darować raczył.

Abyś nas samych w służbie Twój świętej utwierdzić i zachować raczył.

Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył.

Abyś wszystkich dobrodziejów naszych wiekiustą zapłatą nadgrodzić raczył.

Abyś dusze nasze, braci, powinnych i dobrodziejów naszych od wiecznego zatracenia wybawić raczył.

Abyś urodzaje ziemskie dać i one zachować raczył.

Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył.

Abyś nas wysłuchać raczył.

Synu Boży. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata. Przepuść nam Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata. Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata. Zniknij się nad nami.

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Ojcze nasz i t. d. (po cichu.)

W. I nie wódź nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw odezłego.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Psalm 69.

Boże, wéjrzyj ku wspomózeniu memu: Panie, pośpiesz się ku ratunkowi memu.

Niechaj będą zawstydzeni i pohańbieni: którzy szukają duszy mojej.

Niech się obróć na wstecz a niech się zawstydzą: którzy mi chcą złego.

Niech się natychmiast obróć, wstydząc się: którzy mi mówią: ehéj, ehéj!

Niech się weselą i radują w tobie wszyscy, którzy cię szukają, a niech zawždy mówią: niechaj uwielbion będzie Pan: którzy miłują zbawienie twoje.

A ja jestem ubogi i żebrak: Boże wspomóż mnie.

Pomocnikiem moim i wybawicielem moim jesteś ty: Panie nie omieszkaż.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu. Jak była na początku i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

W. Zbaw sługi Twe Panie.

R. Boże mój w Tobie nadzieję pokładające.

W. Bądź nam, Panie! mocną wieżą.

R. Przed obliczem nieprzyjaciół naszych.

W. Niech nieprzyjaciół nie bierze góry nad nami.

R. A syn nieprawości niech się nie waży nam szkodzić.

W. Panie, nie wedle grzechów naszych czyń z nami.

R. Ani wedle nieprawości naszych oddawaj nam.

W. Módlmy się za Papieża naszego Piusa.

R. Niech go Pan zachowuje i ożywia i błogosławi mu na ziemi, a niech go nie podaje w moc nieprzyjaciół jego.

W. Módlmy się za dobrodziejów naszych.

R. Racz odpłacać, Panie! wszystkim, którzy nam dobrze czynią dla imienia Twego, żywotem wiecznym. Amen.

W. Módlmy się za wierne zmarłe.

R. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie! a światłość wiekuista niechaj im świeci.

W. Niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

W. Za braci naszych nieobecnych.

R. Zbaw sługi Twe, Boże mój, w Tobie nadzieję pokładające.

W. Zeszliz im, Panie! poroc z świątnicy.

R. A z Syonu racz ich obronić.

W. Panie! wysłuchaj modlitwę moję.

R. A wołanie moje niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się.

Boże, któremu właściwą jest, litować się zawsze i przebaczać, przyjmij błagania nasze: by nas i wszystkie

sługi Twoje, którzyśmy pętami grzechu związani, zmiłowanie litości Twojej łaskawie rozwiązało.

Wysłuchaj, prosimy Cię Panie! korzących się modły, a wyznawających Tobie odpuść grzechy: ażebyś zarówno przebaczenie i pokój litościwie darować nam raczył.

Niewypowiedziane miłosierdzie Twoje, Panie! okaż nam łaskawie: abyś nas i od wszelkich grzechów wyzwolił i od karania, na któreśmy przez nie zasłużyli, wybawił.

Boże, który grzechem obrażony, ale pokutą ubłagany bywasz: wéjrzej miłościwie na modlitwy korzącego się ludu Twego, a odwróć od nas biecze zapalczywości Twojej, na któreśmy grzechami naszymi zasłużyli.

Wszchemogący wieczny Boże, zmiłuj się nad sługą Twoim Papieżem naszym Piusem i według łaskawości Twojej prowadź go drogą zbawienia wiecznego: ażeby za łaską Twoją, co się Tobie podoba, pragnął i całą siłą wypełniał.

Boże, od którego święte żądze, dobre rady i sprawiedliwe pochodzą uczynki: udaruj sługi Twe pokojem, którego świat dać nie może, ażeby serca nasze przykazaniom Twoim były posłuszne i aby czasy nasze, wolne od trwogi nieprzyjaciół, pod Twoją opieką były spokojne.

Zapal, o Panie! ogniem Ducha świętego serca i wnętrzości nasze: abyśmy czystym ciałem Tobie służyli i nieskalanem sercem Tobie się podobali.

Boże, wszystkich wiernych Stwórcu i Odkupicielu! odpuść duszom sług i służebnic Twoich wszystkie grzechy: ażeby za przyczyną pobożnych modłów dostały przebaczenia, którego zawsze pragnęły.

Wszystkie sprawy nasze, prosimy Cię Panie! natchnieniem Twojem uprzedzaj a pomocą wspieraj: ażeby wszelka modlitwa i praca nasza zawsze się od Ciebie poczyniała i w Tobie kończyła.

Wszchemogący wieczny Boże, który i nad żywymi i nad umarłymi panujesz, a miłosierdzie okazujesz nad wszystkimi, o których wiesz naprzód, że przez wiarę i uczynki Twoimi być mają: Ciebie pokornie błagamy, aby ci wszyscy, za których modlić się postanowiliśmy, czy żyją czy już pomarli, za przyczyną wszystkich Świę-

tych Twoich, przez litościwe miłosierdzie Twoje dostąpili przebaczenia wszystkich win swoich. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

W. Niech nas wysłucha Pan wszechmocny i miłosierny.

R. Amen.

W. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

1. Modlitwa o rozszerzenie kościoła.

Módlmy się za święty kościół Boży, aby go Pan Bóg w pokoju zachować i w jedności strzedz raczył na całym ziemiokregu, aby wszelkie mocy i potęgi jemu były poddane, a my żebyśmy przez ciche i spokojne życie uwielbiali Boga Ojca wszechmogącego.

Wszechmogący wieczny Boże, któryś chwałę Twoję w Chrystusie wszystkim narodom objawił; racz ochraniać kościół, dzieło Twego miłosierdzia, aby się na całym ziemiokregu rozszerzał i statecznym pozostał w wiernym wyznaniu imienia Twego świętego.

Módlmy się także za naszego Ojca świętego Piusa IX., aby Bóg i Pan nasz, który go podniósł do papieżskiej godności, wspierał go w bezpiecznym i nienaruszonym zarządzie ludu Bożego w kościele świętym swoim.

Wszechmogący wieczny Boże, który wyrokiem swoim świętym wszystko kierujesz; utrzymuj najwyższego Pasterza naszego Piusa IX. w wiernej miłości Twojej, aby lud chrześcijański, przez Ciebie jego zarządowi powierzony, pod rządem tak wielkiego kapłara coraz więcej wzmacniał się w wierze świętej.

Módlmy się i za naszego Najprzewielebniejszego Biskupa Henryka, za wszystkich Biskupów,

Kapłanów i całe Duchowieństwo, za Wyznawców, za Panny i Wdowy i za wszystkich lud chrześcijański.

Wszechmogący wieczny Boże, który duchem swoim całe ciało kościoła poświęcasz i kierujesz; wysłuchaj nas proszących Cię za wszystkie duchowne osoby, aby za Twoją łaską każdy na swoim stopniu godności wiernie służył Tobie. Przyjmij także prośby wszystkich, którzy w jakimkolwiek utrapieniu do Ciebie wołają, aby wszyscy w potrzebach swoich doznali Twego miłosierdzia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś kościół Twój święty rządzić i zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

2. Modlitwa o wykorzenie błędów.

Módlmy się za heretyków i odszczepieńców, aby ich Pan Bóg od wszelkich błędów wybawić i na łono matki, kościoła świętego katolickiego i apostołskiego nawrócić raczył.

Wszechmogący wieczny Boże, który wszystkich ludzi zbawienia pragniesz i nikogo zagubić niechcesz; spójrzij łaskawie na dusze zdradą szatana oszukane, aby porzuciły błędy i fałsze i powróciły do jedności prawdziwego kościoła Twego.

Módlmy się i za niewiernych żydów, aby Pan Bóg zdiął zasłonę z serc ich a żeby poznali Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Wszechmogący wieczny Boże, który i niewiernych żydów nie odrzucasz od miłosierdzia Twego; racz wysłuchać pokorne prośby nasze, które za ten zaślepiony naród do Ciebie zasyłamy, aby wreszcie uznali Jezusa Chrystusa za Zbawiciela i prawdziwego Messyasza.

Módlmy się i za pogan, aby Bóg wszechmogący zdiął z ich serca złości, a żeby opuścili swe bałwany i nawrócili się do Boga prawdziwego i jednorodzonego Syna jego Jezusa Chrystusa.

Wszchemogący wieczny Boże, który niechcesz śmierci grzesznika, ale chcesz aby się nawrócił i żył wiecznie; przyjmij prośby nasze, wyzwól pogany od służby bałwanów i zjednocz je z świętym kościołem na cześć i na chwałę imienia Twego. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś nieprzyjaciół kościoła Twego świętego upokorzyć raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

3. Modlitwa o pokój.

Boże pokoju i zgody! daj pokój święty w dniach naszych i zachowaj nas od wojny i niepokoju, od niezgody i rozterków pomiędzy narody.

Broń wszystkich królów i książęta od wrogów. Udziel im pobożności Dawida i mądrości Salamona, aby poznali, co jest dobre i rozporządzali, co jest poddanym pożyteczne. Udziel im Twój łaski, aby z miłością zastępowali Twoje miejsce między synami Bożemi. Napełnij serca książąt prawdziwym pokojem a serca ich radców dobrymi radami.

Natchnij serca poddanych, aby zwierzchność swoją kochali i czcili, rozkazów chętnie słuchali i szczerze i wiernie obowiązków powołania dopełniali.

Oświeć i wzmacniaj w dobrem wszystkie książęta, aby tego dopilnowali, co służy ku chwale imienia Twego i ku powszechnemu pożytkowi całego chrześcijaństwa.

Boże, od którego święte żądze, dobre rady i sprawiedliwe pochodzą uczynki; udaruj nas pokojem, którego świat dać nie może, aby nam nie mógł szkodzić nieprzyjaciół a żeby czasy pod Twoją opieką ciche były i spokojne. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś chrześcijańskim narodom i Panom pokój i zgodę dać raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

Odwiedzenie drugiego Kościoła.

(Módl się przed Panem Jezusem w Najśw. Sakramencie.)

Najświętszy Zbawicielu! Tyś przez niepojęty cud miłości z nieba zstąpił na ziemię i utaiłeś się tu w Najświętszym Sakramencie. Tu jesteś zawsze obecny jako nieustająca ofiara za nasze winy i jako niebieski pokarm dusz naszych. Tu mieszkasz jako wszechmocny Pośrednik, jako tkliwy Ojciec, jako najlepszy Nauczyciel, jako miłości pełen Lekarz.

Lecz niestety! jakąż niewdzięcznością wypłacaliśmy Ci nieskończoną dobroć Twoję!

Otóż rzucam się na kolana przed ołtarzem Twoim, w którym prawdziwie i istotnie jesteś obecny, i chciałbym Ci przynajmniej małą dać nadgodę za to, co Twoje serce cierpi dla mojej niewdzięczności i pogardy.

Przyjmijże więc, Zbawicielu Boski! pokorny mój odpros za te wszystkie zniewagi, które Ci w Sakramencie miłości wyrządzają. Opuść, Zbawicielu mój! opuść tym chrześcianom, którzy Cię znać niechcą, którzy Cię obrażają, którzy Cię nie uwielbiają i tak niegodnie przyjmują w komunii świętej. Opuść tym heretykom i odszczepieńcom, którzy urągają się i szydzą z Ciebie, którzy Cię prześladują.

O gdybym moją gorącą miłością zgładzić mógł ich nieczułość! O jakże byłbym szczęśliwy, gdybym pobożnością i uszanowaniem mojem zniewagi i obelgi, które Ci zadawają mógł nadgodzić! Udziel mi przeto łaski, abym Cię z tkliwą i czułą miłością pokochać mógł w Najświętszym Sakramencie.

Najświętsza Panno, najlepsza i najmilsza Matko moja! przytul mnie przez twoje niepokalane serce do czcigodnego serca Boskiego Syna twego Jezusa Chrystusa. Amen.

1. Módlitwa o rozszerzenie kościoła.

Niech będzie uwielbione miłosierdzie Twoje, Panie Jezu Chryste, Królu nasz, od całego świata

czczony Synu Boży! Tyś Bogiem naszym, Ty życiodawcą i największą nadzieją naszą! Z miłosierdzia Twego przyszedłeś nas odkupić i uwolnić od grzechu. Tyś nasze rany zagoił. Tyś nasze winy zgładził, Tyś nas od śmierci wiecznej wybawił.

Tyś na wzór królestwa niebieskiego założył kościół święty na ziemi. Tyś go w miłości zbudował, w miłosierdziu zaszczerpił a przez mękę Twoją odkupił. Tyś mnie duchownym sposobem z nim poślubił.

Teraz napastuje przeciwnik z bezwstydną zuchwałością ten kościół święty. Broń go, o Panie! aby się spełniły obietnice Twoje. Nie daj oszpecić piękności Oblubienicy Twojej, nie pozwalaj jej zrabować i zniszczyć. Spełnij, coś przyrzekł Piotrowi, aby bramy kościoła Twego zostały mocne i niezwyciężone a głowa jego zawsze była uszanowana. Błogosław wierne kościoła dziatki, udziel kapłanom jego pokoju a przyjmij na łaskę nieprzyjaciół jego. Niechaj pokój Twój święty mieszka w nim, a niechaj wszystkie niebezpieczne odszczepieństwa oddalą się od niego.

Udziel nam łaski, abyśmy spokojne i bezpieczne prowadzili życie w świętej bojaźni przed Tobą i abyśmy zawsze pozostali w mocnej wierze, stałej nadziei i dostójnej miłości. Spraw to, abyśmy Ci się w życiu podobali a po śmierci miłosierdzie znaleźli. Tedy niestannie będziemy wychwalać Ciebie wraz z Ojcem i Duchem świętym. Amen.

W. Abyś kościół Twój święty rządzić i zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

2. Modlitwa o wykorzenienie błędów.

Pomnij, odwieczny Stwórco wszech rzeczy, żeś i dusze niewiernych stworzył na obraz i podobieństwo Twoje. Oto na zniewagę imienia Twego świętego napelnia się piekło takimi nieszczęśliwymi duszami a nad ich potępieniem weselą się złe duchy.

Pomnij, że Syn Twój Jezus Chrystus za wszystkich lud umarł śmiercią okropną. Nie karaj w gniewie tych niewiernych i błędnowierców, którzy ukochanym Synem Twoim pogardzają, ale daj się, o Panie! przebłagać przez prośby dusz świętobliwych i przez kościół, tę świętą Oblubienicę Syna Twego. W miłosierdziu Twojem oddal od niewiernych wszystkie błędy i urojenia a spraw to, aby poznali Jezusa Chrystusa, Pana naszego, Syna Twego, który jest naszym zbawieniem, naszym zmartwychwstaniem, naszym żywotem, przez którego jesteśmy odkupieni i wyswobodzeni, i któremu chwała niechaj będzie po wszystkie wieki. Amen.

W. Abyś nieprzyjaciół kościoła Twego upokorzyć raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

3. Modlitwa o pokój.

Duchu święty, Duchu miłości i pokoju, któryś tak liczne i tak rozmaite narody do jednej wiary zjednoczył, udziel książętom chrześcijańskim obfitej łaski Twojej i natchnij ich serca miłością. Spraw to, aby się żadną żądzą nie dali uwieść do czynienia tego, co by się chwale Twój albo pomyślności i wolności kościoła albo pokojowi narodów sprzeciwiało, ale aby raczej wspólną siłą poddane sobie narody prowadzili do mieszkań wiecznego pokoju, do niebieskiej Jerozolimy. Amen.

W. Abyś między chrześcijańskimi Pany pokój i zgodę zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

Odwiedzenie trzeciego kościoła.

(Módl się przed Panem Jezusem w Najśw. Sakramencie.)

Jezu mój kochany! cożes większego mógł uczynić dla uzyskania sobie miłości ludu niewdzięcznego? Gdyby Cię ludzie prawdziwie kochali, zapewne wszystkie kościoły byłyby napelnione ludem, któ-

ryby w pokorze uwielbiał Ciebie i miłością przenikniony dzięki Ci składał, widząc Cię okiem wiary w tym Najświętszym Sakramencie utajonego. Lecz niestety! po większej części zapominają ludzie na Ciebie i na Twoją miłość, opuszczają Cię, mój Boże! i wolą z takimi obcować, od których się tylko nędznych i znikomych dóbr spodziewać mogą.

I ja niestety! należałem do tych lekkomyślnych i niewdzięcznych ludzi. Ale żałuję za to wiarołomstwo i niechcę już więcej być niewdzięcznym, owszém ile można z Tobą obcować pragnę.

Zapał mnie Twoją świętą miłością, Jezu mój! abym od dnia dzisiejszego Ciebie tylko miłował i Tobie się podobał. Ty bowiem godzien jesteś, aby Cię wszystkie serca kochały. Jeśli więc zapomniałem Ciebie, przebacz; już teraz nic innego nie pragnę, jak tylko Ciebie miłować.

O Jezu mój! Tyś jest moją miłością, mojem dobrem, moim Bogiem, mojem wszystkiem. Amen.

1. Modlitwa o rozszerzenie kościoła.

Boże, któryś kościół święty katolicki założył, aby wszyscy ludzie w nim poświęcenie i wieczną szczęśliwość znaleźli, rozszerzajże ten kościół na całym ziemiokręgu. Obdarz tych apostołskich mężów, którzy się dla opowiadania Ewangelii świętej w najdalsze kraje udawają, łaską Twoją, i błogosław pracom ich, aby tych, co jeszcze w ciemności bałwochwalstwa żyją, oświecali i do poznania prawdziwego Boga i prawdziwej wiary doprowadzali. W kościele tylko jest prawda; niechże nauka jego od wszystkich ludzi przyjęta będzie! W kościele tylko jest zbawienie; o niechże wszyscy ludzie szukają w nim zbawienia i korzystają z jego skarbu łaski!

Zwłaszcza teraz prosimy Cię o to usilnie, gdyż kościół święty jest zelżony, zhańbiony i prześladowany a nauki jego i Sakramenta święte znieważone. Utwierdź tedy tenże kościół w tych burzach prześladowania i wzmacniaj go, aby w opowiadaniu pra-

wdy wytrwał statecznie. Weźmij go pod szczególną opiekę Twoją, aby według Twój obietnicy mocno stał na opoce i aby bramy piekielne przeciwko niemu nic nie przemógły.

Pobłogosław, Boże! widomą głowę kościoła Piusa IX. i udziel mu siły, mężstwa i mądrości w niepokojach życia tego.

Pobłogosław, Panie! i naszego Biskupa Henryka, aby lud wierny pod jego zarządem obfitował w zasługi wiary i uczynków miłości.

Daj kościołowi Twemu godnych i gorliwych kapłanów, którzyby z miłości ku Tobie pilnie pracowali nad zbawieniem dusz powierzonych sobie przez opowiadanie Ewangelii świętej, przez wydzielanie Sakramentów świętych i przez pobożne i przykładne życie.

Prosimy Cię także o łaskę dla wszystkich wiernych, aby poznali to wielkie szczęście, że są członkami kościoła prawdziwego, a żeby to uznanie przez dopilnowanie przykazań jego, przez wierne dopełnienie obowiązków powołania i przez czynną miłość bliźniego okazali. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś kościół Twój święty rządzić i zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

2. Modlitwa o wykornienie błędów.

Zlituj się, o Boże! nad wszystkimi duszami, które przez złość szatana, ojca kłamstwa, oszukane w błędach pozostają. Oświeć wszystkie narody, aby poznały prawdę nauki Twojej i w wyznawaniu prawdziwej wiary uwielbiały imię Twoje święte. Udziel im tej łaski, aby uznały swe błędy i porzucawszy je wróciły do trzody Twojej.

Pasterzu dobry, któryś życie dał za owieczki Twoje i niechcesz, aby się która z nich straciła; strzeż Twojej trzody, żeby nie dała się zawikłać w sidła tych, co w odzieniu owczym do niej przychodzą a wewnątrz są wilki drapieżne.

Przyprowadź wszystkich błędzących na łono kościoła Twego świętego, aby wszyscy ludzie w światłości Twojej prawdy żyli, tu na ziemi miłością braterską się łączyli a w niebie na wieczne uwielbienie imienia Twego świętego się zjednoczyli. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś nieprzyjaciół kościoła upokorzyć raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja.

3. Modlitwa o pokój.

Wszechmogący Boże, Krolu nad Krolami, Panie nad Pany! natchnij wszystkie książęta, aby powierzonej sobie mocy używali na cześć i na chwałę Boga a na pożytek poddanych swoich. Udziel im mądrości, aby zawsze uznawali, co jest ku pożytkowi narodu, udziel im siły, aby tego dopełnili. Niechaj będą uciechą dobrych, ucieczką utrapionych a ukarzycielami występnych!

Oświeć także i wszystkich poddanych i napełnij je bojaźnią Bożą, aby przez wierne posłuszeństwo godnemi stali się tego błogosławieństwa, które Ty, o Boże! przez książęta wylewasz na narody.

Nakłoń serca książąt i ludu do pokoju i zgody, aby przez wierne zachowanie przykazań Twoich tu na ziemi ku Twojej chwale żyli a w niebie około tronu Majestatu Twego z wybranymi w wiecznym pokoju wychwalali Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś między chrześcijańskimi Pany pokój i zgodę zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryja. Wierzę w Boga.

Podziękowanie na zakończenie Jubileuszu.

Święty Boże! upadam przed Tobą na kolana, dziękując Ci z całego serca i wychwalając nieskończoną dobroć Twoją. Tyś natchnął serce moje, abym wraz z tysiącami wiernych czerpał z nieprzebranego skarbu kościoła. Tyś wszystko odemnie

oddalił, coby wypełnieniu przedsięwzięcia mego przeszkodą być mogło. Tyś mnie wzmocnił do spełnienia warunków, które nam kościół przepisał. Panie! jakżeś Ty jest dobry a jakże łagodny jest kościół, matka nasza! — Zaprawdę nie wiele on żądał odemnie a ja i tego nie wykonałem dostatecznie. Nie patrz tedy na to, co uczyniłem, ale raczej na to, co chciałem czynić, a dopełnij, co brakuje, przez wielkie miłosierdzie Twoje i przez obfite zasługi Jezusa Chrystusa i Świętych Pańskich.

Spuszczając się na nieograniczoną miłość Twoję mam pewną nadzieję, że dostałem zupełnego Odpustu tak dalece, iż gdybyś mnie, o Panie żywota! w téj chwili powołał do siebie, stałbym się zaraz uczestnikiem radości niebieskiej.

Przeto dziękuję Ci z głębi serca mego i pragnę Ci się przysłużyć przez wierność i stateczność w przedsięwzięciach moich. Wzmacniaj mnie, abym zawsze wypełniał wolę Twoję świętą!

Najświętsza Panno, Matko moja Maryjo! święci Apostołowie Piotrze i Pawle i wszyscy Święci! przyczynicie się za mną, abym stałym pozostał i uzyskaną łaski nie utracił. Wyproście mi wytrwałość aż do śmierci, aby ta przeniosła mnie do królestwa niebieskiego. Amen.

Himn Ś. Ambrozego.

Ciebie Boże chwalimy
Twoję moc my wysławiamy,
Imię Twoje wielbimy,
I na ziemię upadamy.
Twój Majestat, o Boże!
Zaden pojąć nie może.

Wszystko, co wielbić może,
Cherubin, Serafinowie
Chwałą Ciebie, o Boże!
Wszyscy święci Aniołowie
Głosem wdzięcznym wołają:
Święty, święty śpiewają.

Święty Boże Sabaoth!
Niebo pełne czei Twój wielkiej,
Twój Majestat wszelkich cnót,
Jest on godzien chwały wszelkiej.
Ziemia, wiatry i morze
Sławy pełne, o Boże!

Sławny chór Apostołów
Światłem Twoim ozdobionych;
Liczba wielka Proroków
Duchem świętym napełnionych.
Męczennicy śpiewają,
Chwałę Twą wysławiają.

Wszystek na ziemi żywił
Chwali Ciebie niepojęty,
Tobie śpiewa Twój kościół,
Na cześć Twoję, Ojczy świętą!
J jednorodzonego
Wysławia Syna Twego.

Chwali Ducha świętego,
Który przez nauki wiary,
Do żywota wiecznego
Nam użycza wszelkie dary,
Który z Tobą Jezu Chryst
I wraz z Ojcem wieczny jest.

Tys się z Panny narodził,
Synu Ojca przedwiecznego,
Ażebyś nas wybawił
Od potępienia wiecznego.
Tys nas z grzechów uwolnił,
Tys nam niebo otworzył.

Ty nas Ojcu przedstawisz,
Gdy tu w Cię wiernie ufamy,
Ty nas w niebie wysławisz,
Gdy Twe prawa zachowamy.
Przyjdiesz sądzić cały świat,
Gdy rozpadnie ziemi skład.

Przed Tobą upadamy,
Któryś nas odkupił krwawie,
Ciebie prosząc błagamy,
Przybądź nam przy każdej
sprawie;

A po życiu tutecznym
Rozwesel nas we wiecznym.

Zbaw o zbaw lud Twój, Panie!
Błogosław dziedzictwo Twoję,
Oddal od nas karanie
I przeszkody ducha złego;
Dopomóż nam raz Ciebie
Wiecznie oglądać w niebie.

Imię Twoje codziennie
Chwalić i wielbić będziemy,
Tobie też nieodmiennie
Cześć i dzięki wyświadczymy.
Oddal od nas zgrzeszenie,
Daj nam wieczne zbawienie.

Bądź miłościw, znikaj się,
Użyj nam błogosławienia,
Broń i wódz nas cnotliwie,
Nas na drodze do zbawienia.
Tobie się oddajemy,
Ufając nie zginiemy.

W. Błogosławmy Boga Ojca i Syna z Duchem świętym.

R. Chwalmy i wysławiajmy go na wieki.

W. Błogosławiony jesteś Panie na firmamie i nieba.

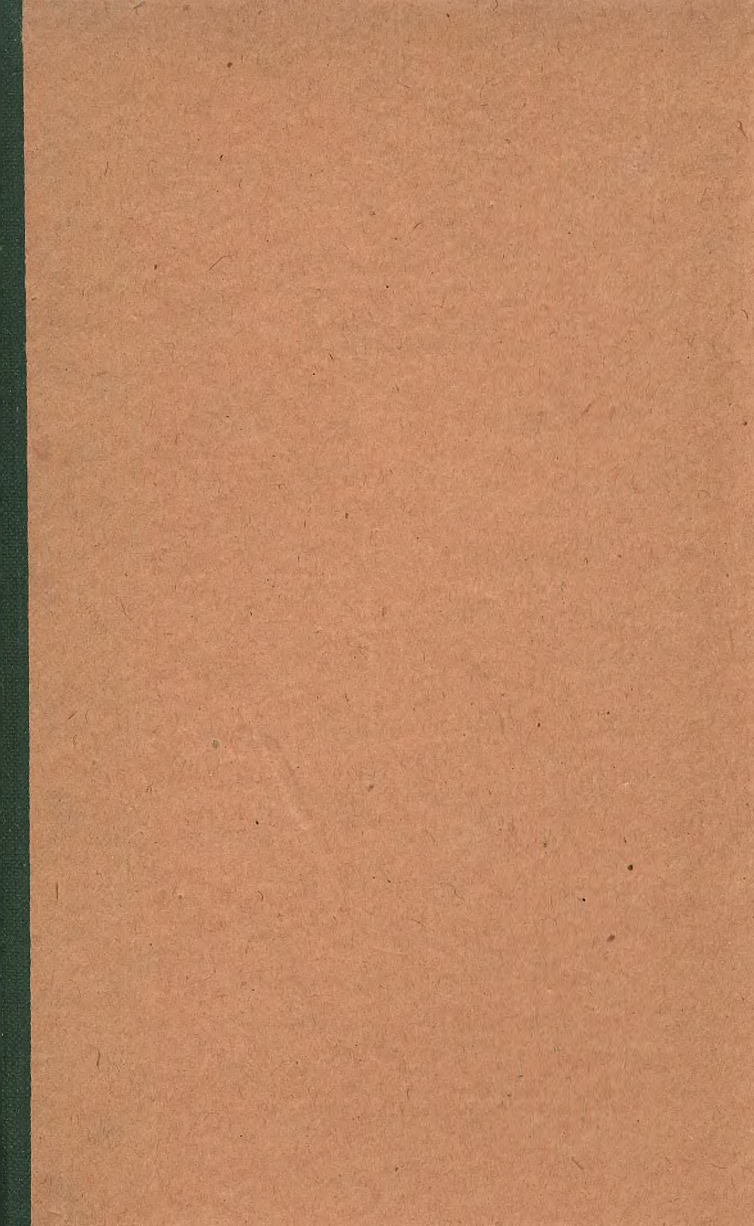
R. Chwalebny wysławiony i wywyższony na wieki.

W. Panie wysłuchaj modlitwę moję.

R. A wołanie moje niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy si

Boże, którego miłosierdzie jest nieprzebrane i skarb dobroci niewyczerpany, dziękujemy najlaskawszemu Majestatowi Twemu za udzielone nam łaski i prosimy bez przestanku dobroć Twoję, abyś nas, którzyśmy dobroci Twojej doznali, nie odrzucał od siebie, ale ku zapłatom wiecznym prowadził. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego Bóg na wieki wieków. Amen.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000445299

I 213322

Pracownia Śląska